

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra BONDENS SØN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 6.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079189421472/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

Aaen var alles Ven og alles Moder. Til den kom baade Dyr og Mennesker i Sorg og Glæde. Dyrret for at drikke, og Mennesket for at bade. Og mere end een ulykkeelig Kvinde havde her søgt en forpint Sjæls sidste Trøst, naar Kjæresten havde vist sig utro. Og Aaen havde lullet dem ind i den sidste Søvn og for Myrtekransen givet dem en af Siv om den blege Tinding. Ogsaa en og arden gammel Bonde, der var pint under Aftægts Forladthed og Drilleri og martret af Gigt og Livslede, havde fundet den attraaede Fred i Bøigerne af den Aa, paa hvis Bredder han som yngre havde hilst Livet med et frejdigt Nik.

Kun Forbrydelsen nægted Aaen sin Bisland; og derom gear der følgende Sagn:

Hvor Vidjen svajer i Nattens Sus,
der river Stormen i lyngtakt Mus,
mens Ræven skriger paa Heden.

Den Kvilde lytter i Hytten arm:
„Jeg hørte Raab og forvirret Larm,
og Ræven skriger paa Heden!

Nu vaagner i Vuggen Drengen spæd;
hans Fa'r er borte, — og jeg saa rød,
naar Ræven skriger paa Heden.

... Han tog til Mærked; Gud naade mig,
hans onde Nabo drog samme Vej — —
Her Ræven, Ræven paa Heden!*

— Bag lyngtakt Hytte ved Bakkens Fod
ndøser Skurken sin Uvens Brod,
mens Barnet græder paa Heden.

Hvor Vidjen kranser en sumpet Sig,
der sænkes i Nattens Malm et Lig,
mens Ræven skriger paa Heden.

Hvor Banken klædes af Lyngen graa,
der gaar den Brasen saa bred i Aa.

Der vandrer Fiskeren Natten lang
med Aaleblus og med Toggerstang.

Med eet han staar i en lyngtanst Sig,
hvor Sagnet gaar om et nedsænk't Lig.